

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 228-1906)

Originalt emne

Arbejder, Kommunale, i Almindelighed

Ejendomme og Inventar

Ejendomme og Inventar/Ejendomme og Inventar i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 14. marts 1907 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 228-1906)

Indstilling fra Udvalget for Bygninger og Inventar om Fordelingen blandt Byens Malermestre af de ved Kommunens Bygninger paatænkte Malerarbejder i Aaret 1907-08.

J. C. Petersen oplyste, at Fordelingen af det kommunale Arbejde ofte havde givet Anledning til Uro blandt de yngre Malere, som mente sig forfordelte, men Udvalget havde nu ved det fremlagte Forslag gjort sig Ulejlighed med at finde en Form, som Mestrene kunde være tilfredse med. Selvfølgelig kunde det nedsatte Udvalg ikke paabyde de forskellige Udvalg at benytte den Mester, der var udpeget, men man var af den Anskuelse, at det vilde bringe Ro i Lejren, hvis Udvalgene vilde give Tilsagn om at gøre dette.

Simonsen beklagede, at Udvalget ikke havde vist mere Imødekommenhed overfor Mestrenes Andragende, som han fandt meget rimeligt. Ifølge Andragendet ønskede Mestrene, at Arbejdet deltes saaledes, at hver Mester kunde faa for 5-600 Kr. Arbejde, men Udvalget var ikke gaaet videre end til at medtage en halv Snes nye Mestre, saa der nu vilde blive 1200 å 1300 Kr. til hver. Kasernens Arbejde, som sidste Aar havde givet en Mester Arbejde for ca. 1000 Kr., en anden henimod 3000 Kr., var efter Udvalgets Indstilling nu givet til 3 Mestere, skønt det efter Andragendet vilde give Arbejde til 5 eller 6 Mestre. Han fandt det forstaaeligt, at Mestrene var utilfredse med en saadan Ordning, og

henstillede, at Udvalget delte Arbejdet, som Mestrene ønskede det, i Portioner paa 500 å 600 Kr.

Jakob Jensen var enig med Hr. Simonsen. Iøvrigt fandt han det vanskeligt for Udvalgene at kontrollere det Arbejde, som tildeltes de forskellige Mestre, og han var ikke tilfreds med den Kontrol, som Kaptajn Springborg øvede. Skoleudvalget havde saaledes modtaget nogle utilfredsstillende Regninger, alle attesterede af Hr. Springborg, og deriblandt en paa 60 Kr., som vedkommende Mester efter Udvalgets Paatale nedsatte til 36 Kr. Samme Mester fik imidlertid de andre Poster sat op, saa han naaede den samme Hovedsum.

Dette var kun et Eksempel blandt mange, - der var saaledes ogsaa fra en Tømrermester en attesteret Regning, der ikke var, som den burde være, - men saadanne Forhold viste, hvor vanskeligt det var for Udvalgene at indlade sig paa Kritik af de indsendte Regninger, og det vilde derfor sikkert være rigtigt, at Byraadet lod Hr. Springborg vide, at de vedtagne Summer nogenlunde maatte overholdes, eller at man etablerede en anden Kontrol.

Naar Hr. Simonsen ankede over Fordelingen af Arbejdet ved Kasernen, var dette sikkert meget berettiget, og det var utvivlsomt, at der var mange dygtige Mestre, der kunde være lige saa berettiget som Hr. Carstensen til dette Arbejde. Han vilde derfor henstille, at man fulgte Mestrenes Andragende.

J. C. Petersen var af den Mening, at Udvalget havde søgt at imødekomme Andragerne, og han antog, at Hr. Simonsens Omtale af Arbejdet paa Kasernen beroede paa en Misforstaaelse. Dette Arbejde havde været paa ialt ca. 2800 Kr., hvoraf den ene Mester havde faaet 1800 Kr. og den anden 1000 Kr. Normalt løb Kasernens Arbejde imidlertid langt fra saa højt op, det var kun omtrent hvert 20. Aar, naar der blev foretaget større Reparationer.

Iøvrigt vilde han hævde, at Malerarbejdet var fordelt i Portioner til 5 a 600 Kr., og at man altsaa var i Overensstemmelse med Malernes Ønsker. Naar den nye Skole blev færdig, kunde yderlig endnu et Par Mestre komme med.

Selvfølgelig maatte Hr. Springborg rette sig efter Byraadets Beslutninger og tage dettes Fordeling af de forskellige Arbejder til Følge.

Nørgaard fandt, at Arbejdet efter Hr. J. C. Petersens Oplysninger var fordelt, som Mestrene ønskede det, men han vilde slaa fast, at Udvalgets Fordeling kun maatte betragtes som en Henstilling til de forskellige Udvalg om at benytte de udpegede Mestere.

Simonsen var overrasket over Hr. Jakob Jensens Udtalelser, der kunde tyde paa adskillig Svamp i visse Forhold, og han kendte Hr. Jakob Jensen saa meget, at han fuldstændig fæstede Lid til de fremkomne Udtalelser. Hvis det var rigtigt, at der blev attesteret ublu Regninger, maatte det staa galt til med den kommunale Administration, og det vilde derfor sikkert være rigtigt, at man overvejede Nedsættelse af en Kontrolkomité.

Han vilde indrømme, at han havde misforstaaet Fordelingen af Arbejdet ved Kasernen, men naar dette Arbejde dog havde været til 2800 Kr., burde det have været fordelt til 5 å 6 Mestere, og han vilde fastholde, at man burde imødekomme Mestrenes Andragende ved at dele alt Kommunens Malerarbejde i Portioner paa 500 å 600 Kr.

Lottrup kunde slutte sig til Hr. Nørgaards Udtalelse om, at Fordelingen kun maatte betragtes som en Henstilling, men at det iøvrigt maatte overlades de forskellige Udvalg at afgøre, hvilke Mestere de vilde benytte. Hvis de øvrige Fag stillede lignende Krav som Malerne, vilde Byraadet let blive umyndiggjort, og derfor fandt han, at de kommunale Arbejder altid burde udbydes til Licitation.

Vestesen kunde gaa med til Udvalgets Forslag, da han fandt det rigtigst, at en kommunal Institution, naar den skulde have noget Malerarbejde udført, straks kunde sende Bud til vedkommende Mester, eller vilde det blive altfor vidtløftigt.

Formanden tvivlede om, at man yderligere kunde fordele Kasernearbejdet.

Mousten mente, at de udpegede Mestere ikke maatte anvendes uden Indstilling fra vedkommende Udvalg, og at Hr. Springborg ikke kunde antage Mestere til de forskellige Arbejder.

Nørgaard maatte fastholde, at hvis et Udvalg var utilfreds med en Mester, maatte det være berettiget til at betyde Hr. Springborg, at det ikke vil benytte vedkommende Mester mere.

Jakob Jensen havde Beviser for, at der var Forskel paa Hr. Springborgs Optræden overfor de forskellige Udvalg.

Nørgaard vidste ikke, hvorledes Hr. Springborg optraadte overfor andre; men maaske Hr. Springborg, som havde et betydeligt Arbejde, undertiden kunde tage Sagen lidt lettere end rigtigt var. Iøvrigt vilde han finde, at de forskellige Udvalg kunde anvende de respektive Inspektører til at føre Kontrol, ikke for at udvise Mistillid til Hr. Springborg, men for at yde ham Assistance.

Filtborg vilde finde det rimeligt, at et Udvalg, som fandt en Regning uforholdsmæssig høj, nærmere undersøgte Sagen, selv om Regningen var attesteret. Han havde flere Gange været med til at sende saadanne Regninger tilbage.

Samuelson forstod ikke, hvorfor Hr. Springborg skulde attestere Regningerne for nogle Udvalg, da han ikke gjorde det for alle. Skoleudvalget kunde ligesom andre Udvalg selv attestere sine Regninger.

Mousten vilde finde det naturligt, at Overlærerne medvirkede ved Kontrollen og attesterede Regningerne.

Vestesen mente, at man derved let vilde komme ind paa noget forkert, idet man ikke maatte forlange, at Overlærerne skulde have Forstand paa saadanne Forhold, da de ikke var bygningskyndige. Kontrol i al Almindelighed kunde Overlærerne nok føre, men den bygningskyndige Assistance kunde ikke undværes.

Til Hr. Jakob Jensen vilde han sige, at man ikke altid af det færdige Arbejde kunde se, hvormeget Arbejde det havde kostet, saa man skulde vogte sig for at gøre Uret. Jo simplere et Arbejde saa ud, jo mere Arbejde var der tit lagt i det.

Nørgaard vilde heller ikke gaa med til helt at overlade Overlærerne Kontrollen, men de burde, som fremhævet af Hr. Mousten, tage Del i den.

Simonsen kunde støtte Tanken om, at Kontrollen med de kommunale Etablissementer blev taget fra Hr. Springborg og overladt til Kommunens Inspektører. Han havde den Opfattelse, at Hr. Springborg ikke var stillet saa selvstændigt, at hans Kontrol blev virksom i den Grad, som ønskeligt var, eftersom Hr. Springborg var i Besiddelse af forskellige indbringende Hverv, der kunde gøre ham afhængig af de Mænd, han skulde kontrollere, og disse Mænd var ikke bange for at gøre deres Magt gældende. Det kunde godt være, at Hr. Springborg ikke tog Hensyn hertil, men alligevel vilde det være rigtigst, at den kontrollerende Del af hans Arbejde blev lagt over paa andre af Kommunens Embedsmænd.

Mousten ønskede ikke, at Overlærerne alene skulde udøve Kontrollen.

J. C. Petersen paapegede, at Fordelingen af Arbejdet kun var en Henstilling til de forskellige Udvalg, som naturligvis maatte have Ret til, naar de ikke var tilfreds med vedkommende Mester, selv at bestemme, hvem de ønskede, derved blev det jo heller ikke Hr. Springborg, der antog Mestrene.

Det var rigtigt, hvad Hr. Mousten sagde, at Overlærerne kunde deltage i Tilsynet, men man maatte have et Overtilsyn, for at Haandværkerne kunde faa ens Behandling over hele Byen.

Lottrup var af den Anskuelse, at Overlærerne vilde betakke sig for at føre Kontrollen, særlig da de fleste Arbejder udførtes i Ferierne, naar Overlærerne som Regel var bortrejst.

Nørgaard syntes, at Hr. Simonsens Beskyldninger mod Hr. Springborg var vel haarde, da Hr. Springborg, hvis det fremførte var Tilfældet, jo heller ikke vilde være i Stand til som Bygningsinspektører at føre virksomt Tilsyn med Opførelse af Bygninger. Forhold som de anførte skulde man ikke komme ind paa her.

J. C. Petersen fandt ligeledes, at man dømte Hr. Springborg lovlig haardt, og han vilde erindre om, hvorledes Hr. Springborg for nogle Aar siden for frem imod Haandværkerforeningen. Hans Indgreb den Gang vidnede om, at han var en meget selvstændig Mand, der ikke var bange for at optræde skarpt.

Simonsen vilde spørge Hr. Nørgaard, om han havde sagt noget, der ikke passede eller var urigtigt.

Nørgaard vidste ikke, hvad der var sket, eller ikke sket, men selv om man var misfornøjet med en Mand, hvad man havde Lov til, maatte man ikke i en offentlig Forsamling insinuere, at en Mand ikke varetog sin Pligt, uden at man dokumenterede sine Ord.

Formanden havde forstaaet Hr. Simonsen saaledes, at Hr. Springborg stod i en saadan Stilling, at man kunde antage ham for afhængig.

Simonsen var forbavset over at høre Tale om Pligtopfyldelse, da der just nu hang en Overretsdom over Hr. Springborgs Hoved for Pligtforsømmelse.

Nørgaard havde ikke talt om Pligtopfyldelse, men fordi en Mand havde forsyndet sig, havde man ikke Lov til at sigte ham, som det havde forekommet ham, Hr. Simonsen havde gjort.

Filtensborg forstod ikke, at Hr. Springborg skulde staa i Afhængighedsforhold til Haandværkerne, da vel kun ca. 1/5 af Byens Ejendomme ejedes af disse.

Formanden vilde antage, at Byraadet fulgte Indstillingen, og at det henstilledes til Udvalgene i det væsentlige at følge den foreslaaede Fordeling af Arbejdet mellem de forskellige Mestere.

Det vedtoges at henstille til de vedkommende Udvalg i det væsentlige at følge den i Indstillingen foreslaaede Fordeling.

